

"Puge els Montes de Oca i quasi sense adonar-me'n em trobe a San Juan de Ortega. Són les 10 h 30 min i he fet tretze quilòmetres."

"Després de descansar una bona estona i visitar la famosa ermita del deixeble de sant Domènec, decidisc de continuar fins a Olmos de Atapuerca, que s'aparta un quilòmetre del camí."

"Olmos té uns 30 habitants. No hi ha cap botiga ni banc ni -no cal dir- caixer automàtic (...) i m'he quedat sense diners."

"A mitja vesprada apareix per l'alberg Pepe Gutiérrez, un exmilitar galleg amb qui he caminat alguns trans de camí en dies anteriors. Ve amb quatre companys més, per la qual cosa a l'alberg serem només sis persones."

"Al poble, hi ha un bar petit i Pepe decideix d'invitar tot el poble a una queimada (hi vindran setze persones). També em fa un préstec, i, així, puc sopar al bar i contribuir a la queimada."

Divendres 10 de juliol. Olmos -Tardajos (31 km).

"Puge la serra d'Atapuerca, entre alzines, i recorde que per ací es troben les restes dels homínids més antics de tot Europa (l'home d'Atapuerca). Des de dalt s'ataülla Burgos."

"Entre a Burgos després de creuar tot el polígon industrial i després avance per la ciutat fent petites parades, especialment en la catedral. Tot això suposa tretze quilòmetres interminables, perquè continues estant a Burgos."

"A l'alberg de Burgos, em trobe Pepe Gutiérrez i la seua companya (alguna cosa em diu que, abans d'entrar a Burgos, han agafat l'autobús fins ací, perquè vaig eixir molt abans que ells i avui he caminat bastant ràpidament). Em convenç per continuar fins a Tardajos."

"Aquests deu quilòmetres se'm fan interminables, perquè la calor és, avui també, insuportable. Falten dos quilòmetres i Pepe m'ha deixat enrere fa una bona estona. Arribe a Tardajos quasi arrossegant-me."

"Després de sopar, com tots els dies, parle amb Paqui -la meua

Col·legiata de Santa María del Manzano. Castrojeriz.

del 20%."

"A Hornillos trobe Núria (que està descansant), la francesa Andrea, François, els quatre scouts francesos (...) gent que vam eixir junts de Roncesvalls i que no veia feia uns quants dies per no coincidir en els mateixos albergs. M'alegre molt de xarrar amb ells."

"El camí s'estén fins a Hontanas per un altiplà en què tan sols veus blat pertot arreu. A Hontanas és famosa la taverna de Victorino, que atén i que fa riure els pelegrins."

"Passe per les ruïnes del convent de San Antón. El camí creua per davall dels seus arcs (...) Que impressionant!."

"Castrojeriz és el típic poble castellà, amb un passat ric i esplendorós, i pel que sembla que no ha transcorregut el temps; però, a poc a poc, ha anat despoblant-se."

"A mitja vesprada, arriba el meu amic Pepe Gutiérrez, que es quedarà ací, a l'alberg, d'hospitaller (...) No tornaré a veure'l tampoc."

Diumenge 12 de juliol. Castrojeriz - Frómista (25 Km).

"A l'eixida de Castrojeriz, es va descobrir no fa massa temps una calçada romana, construïda sobre arcs petits, que salva allò que degué ser una zona pantanosa. Realment impressionant."

"Abans d'arribar a Itero de la Vega, el camí creua un pont medieval sobre el riu Pisuerga (Puente Fitero), prop de la preciosa ermita romànica de San Nicolás, avui restaurada i rehabilitada com a alberg de pelegrins."

"La calor avui pica de debò i l'ampla pista que duu fins a Boadilla del Camino es fa interminable."

"A Boadilla, em trobe el grup de maristes madrilenys que no havia vist des de Villafranca; tenen una gran alegria en veure'm, perquè pensaven que me n'havia tornat cap a casa. Jo també me n'alegro molt. Seguisc amb ells fins a Frómista."

"A Frómista s'arriba avançant tocant al canal de Castilla, que es creua finalment per una resclosa, tot un espectacle d'aigua."

"Aquí a Frómista, al restaurant Los Palmeros, faig el meu primer àpat extraordinari: fesols amb cloïsses, lletó al forn, flam de coco, café i una botella de Marqués de Cáceres (...)."

"L'església de sant Martí, romànic pur, encara que ja la coneixia, és excitant."

Dilluns 13 de juliol. Frómista-Calzadilla de la Cueva (38 km).

"El camí va paral·lel a la carretera general, com si fos un doble camí de terra, fins a Carrión de los Condes (vint quilòmetres)."

"M'ature a esmorzar a Villalcázar de Sirga (l'església romànica -dedicada a la Virgen Blanca- és impressionant), però està tanca da; afortunadament jo ja la coneixia."

Arc de l'antic convent de San Antón.

dona-, la qual em dona ànims, i amb la meua filla Paula (...) Aleshores em pregunte què faig ací realment i per què faig el Camí."

"Dissabte 11 de juliol. Tardajos - Castrojeriz (32 km).

"El camí s'estén entre camps de cereal, sense cap ombra, sense cap font (...)."

"S'arriba a Hornillos del Camino, poble amb un sol carrer, el del camí, després de baixar la costera de Matamulos, la qual, en dos-cents metres, deu tenir un pendent